

Arche
TV die arche
fernsehkanzel

Ambona telewizyjna z 03.03.2024(Nr 1481)

Oko za oko, ząb za ząb-część 1

Pastor Christian Wegert ©

Cytat:., (12) Kto tak uderzy człowieka, że ten umrze, poniesie śmierć. (13) Jeżeli na niego nie czyhał, ale to Bóg zdarzył, że wpadł mu pod rękę, wyznaczą ci miejsce, do którego będzie mógł uciec. (14) Jeżeli ktoś zastawia na bliźniego swego zasadzkę, by go podstępnie zabić, to weźmiesz go nawet od ołtarza mojego, by go ukarać śmiercią. (15) Kto uderzy ojca swego albo matkę swoją, poniesie śmierć. (16) Kto porwie człowieka, to czy go sprzedał, czy też znaleziono go jeszcze w jego rękę, poniesie śmierć. (17) Kto złorzeczy ojcu swemu albo matce swojej, poniesie śmierć. (18) Jeżeli pokłócą się mężowie i jeden uderzy drugiego kamieniem lub pięścią tak, że ten wprawdzie nie umrze, ale musi położyć się do łóżka, (19) to gdy wstanie i potrafi chodzić poza domem o swojej lasce, ten, który go uderzył, będzie uniewinniony, lecz da mu odszkodowanie za przymusową bezczynność i za leczenie. (20) Jeżeli ktoś pobije kijem swojego niewolnika albo swoją niewolnicę tak, że umrą pod jego ręką, winien być surowo ukarany. (21) Jeżeli jednak przeżyją dzień lub dwa, to nie będzie podlegał karze, gdyż są jego własnością. (22) Jeżeli dwaj mężowie się biją, a przy tym uderzą kobietę brzemienną tak, że poroni, ale nie poniesie dalszej szkody, to sprawca zapłaci grzywnę, jaką mu wyznaczy mąż tej kobiety, a uiści ją w obecności rozjemców. (23) Jeżeli zaś poniesie dalszą szkodę, to wtedy da życie za życie, (24) oko za oko, ząb za ząb, rękę za rękę, nogę za nogę, (25) oparzelinę za oparzelinę, ranę za ranę, siniec za siniec. ”

(2 Mojżeszowa 21, 12-25)

2/ 1481-Oko za oko, ząb za ząb-część 1

Całe prawo Starego Testamentu składa się z trzech elementów: 1) prawa moralnego 2) prawa ceremonialnego, 3) prawa cywilnego. Prawo moralne składa się z 10 przykazań, które Bóg napisał własnym palcem. Prawo to jest, że tak powiem centralnym elementem: jest niezmiennie wiążące dla wszystkich czasów, ludzi i narodów.

Sytuacja wygląda inaczej w przypadku prawa ceremonialnego, które również zostało przedstawione w Księdze Rodzaju 2 a szczególnie w Księdze Rodzaju 3.

W przeciwieństwie do prawa moralnego, prawo ceremonialne z jego kultem i przepisami rytualnymi (ofiary, przepisy dotyczące żywności i oczyszczania, i tym podobne) nie jest ważne dla nas, chrześcijan. Wszystkie one zostały wypełnione w Chrystusie.

A co z prawem cywilnym? To również nie jest wiążące dla chrześcijan, ponieważ prawo cywilne opisane w Księdze Wyjścia 21-23, która jest również nazwana "Księgą Przymierza" w rozdziale 24,27, jest pochodnią lub przepisem wykonawczym dziesięciu podstawowych przykazań dotyczących życia cywilnego w Izraelu w czasach Starego Przymierza.

Na przykład Dziesięć Przykazań nie określa kary ani jej poziomu. Na przykład mówi tylko: „*Będziesz czcił ojca swego i matkę swoją..Nie zabijaj!* (Mojżeszowa 20,12-14). Dziesięć przykazań nie mówi; czy i w jaki sposób należy karać wykroczenie?. Jednak to właśnie mówi prawo cywilne, "Księga Przymierza", która określa w jaki sposób należy postępować z przestępcą w poszczególnych przypadkach. Prawo cywilne zawarte w Księdze Rodzaju można również porównać z naszym kodeksem cywilnym (BGB). Chociaż prawo cywilne według Mojżesza jest znacznie krótsze niż nasz BGB podaje jedynie przykłady zasad, ale nie wszystkie możliwe przypadki, które mogą się pojawić.

To, co Bóg chce wyjaśnić za pomocą krótkiego mojżeszowego prawa cywilnego, to fakt, że wszystkie narody powinny zakotwiczyć swoje rozległe i indywidualne prawo cywilne w wiecznym Bożym prawie moralnym czyli w dziesięciu przykazaniach. Aby im to umożliwić, Bóg dał Mojżeszowi szereg przykładów.

Przykład niewolnictwa

Księga Wyjścia 21: 1 – 11, dotyczy relacji między niewolnikami a ich panami i tej kwestii ludzkich zależności. Mówiliśmy już o tym.

Przykład nieumyślnego spowodowania śmierci

Innym obszarem cywilnym jest relacja z bliźnimi, jak wyjaśniają wersety 12 – 21 – i tutaj szczególnie chodzi o to, jak szóste przykazanie powinno być stosowane w praktyce, ponieważ nasz fragment zaczyna się od słów " *Kto tak uderzy człowieka, że ten umrze, poniesie śmierć.* " (werset 12).

Następny werset pokazuje, że odnosi się to do umyślnego morderstwa. "Księga przymierza" przewiduje karę śmierci za takie przestępstwa. Należy jeszcze raz przypomnieć, że było to prawo cywilne Izraela, a nie prawo cywilne całego świata.

Dziesięć przykazań jest wiążące ze strony Boga dla wszystkich ludzi, wszystkich społeczeństw i wszystkich państw – niezależnie od tego, czy wierzą w Boga, czy nie. "*Nie zabijaj*" (2 Mojżeszowa 20,13) odnosi się do wszystkich ludzi w każdym czasie bez wyjątku (1 Mojżeszowa 9,5 - 6). Taki jest Boży kodeks, decyduje, w jaki sposób.

3/ 1481-Oko za oko, ząb za ząb-część 1

Jednak każdy naród sam decyduje o tym jak to przykazanie jest realizowane i jakie są ostateczne kary dla tych, którzy je łamią. Powinno się to jednak odbywać przed Bogiem. Jeśli kraj taki jak nasz, zdecydował zrezygnować z kary śmierci, szanujemy to, cieszymy się, że szóste przykazanie znalazło również drogę do naszego świeckiego prawa cywilnego, a mianowicie „że morderstwo i nieumyślne spowodowane śmierci są nadal karane – chociaż w inny sposób.

Biblia uczy nas, że powinniśmy być poddani władzy tak długo, jak długo nie przeszkadza nam ona w życiu i wyznawaniu naszej wiary (*Rzymian 13,1 – 8, Zobacz też Dzieje Apostolskie 5,27 – 29*).

Oczywiście nie oznacza to, że nie chcemy zrozumieć, dlaczego Duch Święty natchnął Mojżesza do włączenia kary śmierci w prawo cywilne Izraela. Mamy to kilka razy w naszych fragmentach, a mianowicie wersetach 12 – 13 i 15: „*Kto uderzy swego ojca lub matkę, na pewno umrze (werset 15)*. Tutaj jest piąte przykazanie: „*Czcij ojca swego i matkę swoją*” i przypomina nam jak ciężkim grzechem jest brak poszanowania ich, a nawet ich bicie. „*Nawet ten kto przeklina ojca lub matkę, na pewno umrze*” (werset 17). Z biblijnej perspektywy każdy, kto bije i przeklina swoich starszych, bezbronnych rodziców, pozbawia ich życia. Następnie mamy również karę śmierci w wersecie 16: „*Kto porwie człowieka, to czy go sprzedał, czy też znaleziono go jeszcze w jego ręku, poniesie śmierć*”. Tutaj życie człowieka zostaje odebrane przez porwanie. Każdy kto to robi, również powinien umrzeć. Bardzo jaskrawe staje się to w wersetach 22- 24. Jest powiedziane tutaj: „*Jeżeli dwaj mężowie się biją, a przy tym uderzą kobietę brzemienną tak, że poroni, ale nie poniesie dalszej szkody, to sprawca zapłaci grzywnę, jaką mu wyznaczy mąż tej kobiety, a uiści ją w obecności rozjemców. (23) Jeżeli zaś poniesie dalszą szkodę, to wtedy da życie za życie, (24) oko za oko, ząb za ząb, rękę za rękę, nogę za nogę,*”.

Znani i kompetentni interpretatorzy Pisma Świętego tacy jak Ling Duncan, Filip Graham Ryken, Kent Hughes i inni rozumieją to w następujący sposób: jeśli nienarodzone dziecko zostanie skrzywdzone przez wpływy zewnętrzne na przykład w wyniku poronienia, oznacza to: „*życie za życie*”. Można sobie wyobrazić, co to oznaczało dla aborcji w Izraelu. Wyraźnie „*życie za życie*” pokazuje, co Biblia myśli o płodzie: nie definiuje go jako zlepek komórek, ale postrzega jako pełnoprawne ludzkie życie. Dlatego właśnie „*życie za życie*” było wymagane w prawie cywilnym.

Kto przelewa ludzką krew

Dlaczego Bóg tak rygorystycznie nakazuje karę śmierci za pośrednictwem Mojżesza? Ponieważ odebranie życia innej istocie ludzkiej jest bardzo poważną sprawą. Wskazuje to na wielką wartość, jaką Bóg przywiązuje do każdego ludzkiego życia. Jeśli w jakimś kraju można po prostu popełnić morderstwo bez poważnych konsekwencji, świadczy o tym, że życie ludzkie liczy się tam niewiele lub zgoła nic. Ponieważ Jednak Bóg uważa życie każdego człowieka za niezwykle cenne, ustanowił najwyższą karę dla tych, którzy go nie cenią i niszczą życie swoich bliźnich. Nic innego nie byłoby dla niego wystarczające.

Co więcej, Bóg ustanowił karę śmierci w Izraelu pod starym przymierzem, ponieważ morderstwo jest przestępstwem przeciwko Niemu samemu.

4/ 1481-Oko za oko, ząb za ząb-część 1

Biblia podkreśla: *"Kto przelewa krew człowieka, tego krew przez człowieka będzie przelana, bo na obraz Boży uczynił człowieka"* (1 Mojżeszowa 9,6).

Chociaż wszyscy popadliśmy w grzech i nasze dawne podobieństwo do Boga zostało zniszczone pod względem doskonałości, kontury pozostały (Jakub 3,9) i nadal jesteśmy własnością tego, który nas stworzył na podobieństwo Boże. Każdy, kto zabija inną osobę, ingeruje w Boży obraz i własność, a każdy, kto odważy się to zrobić, otrzyma karę i również jego krew zostanie przelana.

Biblia naturalnie sprzeciwia się arbitralnym i niesprawiedliwym wyrokom śmierci. Odrzuca ona egzekucję kogoś na podstawie zeznań jednego świadka. Prawo cywilne Starego Przymierza wymagało co najmniej dwóch lub trzech świadków i uczciwego, weryfikowanego procesu (5 Mojżeszowa 17,6 – 7).

Właśnie Dlatego chrześcijanie nadal bardzo krytycznie odnoszą się do wyroków śmierci. Wypowiadają się przeciwko arbitralnym wyrokom w totalitarnych krajach, które są motywowane polityką władzy i nie mają nic wspólnego z Bożym prawem cywilnym zawartym w Księdze Mojżeszowej. Nie możemy jednak po prostu wydać ogólnego oświadczenia, że Bóg jest przeciwny karze śmierci. Dlaczego nie?

Boża kara śmierci

Pod koniec naszego życia każdy, kto nie żałuje za swój grzech, zostanie ukarany właśnie śmiercią – śmiercią wieczną. Dlatego Biblia stwierdza: *„Człowiek, który grzeszy, umrze”* (Ezechiela 18,20). Apostoł Paweł wyraża to w następujący sposób: *"Zapłatą za grzech jest śmierć"* (Rzymian 6,23), a w innym fragmencie mówi: *"Przeznaczone jest ludziom - raz umrzeć, a potem sąd"* (List do Hebrajczyków 9,27).

Nie ma znaczenia, czy jesteśmy zwolennikami czy przeciwnikami kary śmierci w tym życiu – pewne jest to, że każdy człowiek podlega karze śmierci z powodu swojej grzeszności. Sąd Boży skazuje też na wieczną śmierć. Właśnie dlatego jest napisane: *„Udziałem zaś bojaźliwych i niewierzących, i skalanych, i zabójców, i wszeteczników, i czarowników, i bałwochwalców, i wszystkich kłamców będzie jezioro płonące ogniem i siarką. To jest śmierć druga”* (Objawienie 21,8).

Wyzwolenie poprzez zadośćuczynienie

Czy wszyscy jesteśmy zgubieni? Nie, jeśli wierzymy w Jezusa Chrystusa, naszego zastępcę i ufamy Mu, że poniósł Boży sąd zamiast nas. W Chrystusie widzimy, że nie jest to możliwe, nie ma odpuszczenia bez przelania krwi (List do Hebrajczyków 9,22). Bez kary śmierci nie mógłby On być naszym Zbawicielem. Pytasz: *"Jak stałem się mordercą?"* Jak często byłeś mordercą w swoich myślach- słowami, gniewem i nienawiścią! Jak często poniżałeś swoich rodziców, żonę, dziecko i innych ludzi, okradałeś ich z godności? Jezus mówi: *Z serca pochodzą złe myśli, słowa, cudzołóstwa, kradzieże, fałszywe świadectwa i bluźnierstwa* (Ewangelia Mateusza 15,19).

Tak, słyszeliśmy to, gdy przyglądaliśmy się szóstemu przykazaniu (*„Nie zabijaj”*), że wszyscy jesteśmy mordercami i zasługujemy na Bożą karę śmierci. Ale Chwała niech będzie Jemu! On posłał nam Jezusa Chrystusa, aby przez Niego przywrócić wszelką sprawiedliwość. Swoją przelaną krwią zapłacił za wszystko, czemu jesteśmy winni (1 List Piotra 2,24). Dlatego nie podlegamy już sądowi (Ewangelia Jana 5,24).

5/ 1481-Oko za oko,ząb za ząb-część 1

Co Jezus osiągnął na krzyżu? Zadośćuczynił za naszą niesprawiedliwość, zadośćuczynił za nasze krzywdy jeden do jednego i przez Swoją śmierć przywrócił sprawiedliwość, przeciwko której zgrzeszyliśmy. Zadośćuczynił i zapłacił za wszystko, czemu byliśmy winni.

Takie jest przesłanie Biblii, przesłanie Ewangelii. Dlatego uwierz w Chrystusa, rzuć się w Jego ramiona ! Amen!